

Nr 474

Av herr Andersson, Torsten, om utbildning och fortbildning av företagare.

(Lika lydande med motion nr 601 i Andra kammaren)

Under senare år har den svenska företagsamhetens problem varit föremål för livlig debatt. Orsakerna härtill är givetvis flera, men klart torde vara att ansträngningarna att åstadkomma en europeisk integration härvidlag spelat en stor roll. Det har ju gällt att stärka den svenska industriens konkurrenskraft. Likaså torde debatten kring företagsamhetens lokalisering till olika delar av landet för att förhindra en fortsatt avfolkning ha medfört ett ökat intresse för företagsamhetens inre problem.

Det ökade intresset för dessa frågor har inte minst återspeglats på riksdagsplanet, där motioner från olika håll hävdade att samhället mer måste intressera sig för att stärka företagsamhetens positioner på olika sätt, såsom i fråga om kapitalförsörjning, skattebelastning, yrkesutbildning m. m.

Bland de frågor som emellertid knappast eller i varje fall i föga grad framförts är utbildningen av företagare. Klart är emellertid numera behovet av sådan utbildning. Överallt inom företagarkretsar diskuterar man i dag möjligheterna att ge varande och blivande företagare ökade insikter i näringslivets och företagsamhetens problem: företagsledning, produktionsledning, försäljning, administration m. m. Även inom kommunerna är man i dag inställd på att som ett led i den nödvändiga lokaliseringsspolitiken utbilda ungdomar, som är intresserade av och kan vara ägnade att ta hand om ledning av projekt som man är beredd att »satsa» på.

Genom enskilda organisationers inom näringslivet försorg har vissa möjligheter till nämnd utbildning öppnats. Särskilt statens hantverksinstitut driver med framgång dylika utbildningskurser, och dessa kurser är mycket väl besökta. I allmänhet rör det sig om veckokurser, genom vilka man ger företagare en möjlighet till vidareutbildning inom olika specialområden av företagsamheten.

Enligt min uppfattning borde emellertid öppnas ytterligare möjligheter till utbildning på detta område genom längre kurser av olika slag. Om samhället skall driva en politik som syftar till att skapa ökade sysselsättningsmöjligheter måste det också vara ett samhällsintresse, att de som blir delaktiga av samhällsstödet också har de erforderliga kvalifikationerna för att

kunna leda företagen på ett riktigt och ur ekonomiska synpunkter försvarligt sätt.

Sådan undervisning kan naturligtvis ordnas på en rad olika sätt. Ökade resurser kan ges åt statens hantverksinstitut, så att möjligheter att ordna längre kurser öppnas. Landets företagarföreningar och folkhögskolor borde kunna inkopplas på sådan verksamhet. Framför allt borde folkhögskolorna just nu ha möjlighet att öppna sina dörrar för företagarerna. Vidare kan man tänka sig att inrymma en företagaruutbildning i den vuxenutbildning, som nu diskuteras och som man är på väg att vidareutveckla. Kanske ytterligare möjligheter kan tänkas.

För att man skall få ett ordentligt grepp om problemet med företagaruutbildningen torde det vara nödvändigt med en förutsättningslös utredning av hela frågekomplexet. Och en sådan utredning bör ske snarast. Riksdagen kommer av allt att döma att ta ställning till de förslag utredningen angående näringslivets lokalisering framfört redan i vår, och i det sammanhanget synes mig utbildningsfrågan bli brännande aktuell. Likaså ligger ju de delar av vårt skolväsen, som kan komma att beröras av en dylik utbildning, under utredning och omorganisation. Även detta talar för vikten av att här berörda fråga snabbt utredes.

Med anledning av det sålunda anförda får jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam och förutsättningslös utredning av frågan under vilka former en särskild utbildning och fortbildning av företagare skall kunna ordnas samt att de förslag vartill utredningen kan föranleda snarast möjligt måtte föreläggas riksdagen.

Stockholm den 25 januari 1964

Torsten Andersson
